เทศกาลของพม่า ตอนที่ ๗

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ *တะ ดิ้น จุ ละ ปเหย่ เหน่* คือ วันที่พระจันทร์เต็มดวงของเดือนที่ ๗ ของพม่า ตรงกับครึ่งแรกของเดือนตุลาคมของไทย ถือเป็นวันออกพรรษา เรียกอีกอย่างว่า ဝါကျွတ်နေ့ *วา จุ เหน่* หรือ အဘိ''မွာနေ့ *อะ บิ ตะ มา เหน่* ในช่วงนี้สถานที่ที่เกี่ยวข้องทางพระพุทธศาสนา เช่น เจดีย์ วัด จะสวดมนต์กันเป็นเวลา ๗ วัน ๗ คืน ต่อเนื่องจนถึงวันพระจันทร์เต็มดวง และจะทำบุญกันที่วัดทั่วประเทศ

ชาวพม่าเชื่อว่า ในวันนี้พระพุทธเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ หลังจากเทศน์ธรรมะตลอดพรรษา ๓ เดือน ให้แก่พระมารดาที่อยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ตั้งแต่ ๒ วันก่อนที่พระจันทร์เต็มดวง ชาวพม่าจะจุดเทียนบูชาหรือเปิดไฟให้สว่างไสว ทั้งหน้าบ้าน ในบ้าน ถนน และอาคารสาธารณะ เพื่อรับพระพุทธเจ้า ในวันพระจันทร์เต็มดวงก็จะจุดไฟบูชาเพิ่มในสิ่งหรือสถานที่ที่เป็นมงคล เช่น ဆန်အိုး *ซาน โอ้* หมายถึง หม้อข้าวสาร ရေအိုး *เย โอ้* หมายถึง หม้อน้ำ ฯลฯ ในสมัยนี้ไม่ใช่แค่จุดเทียน แต่จะทำเป็น မီးပုံး *มี่ โป้น* หมายถึง โคมไฟ แขวนหน้าบ้านเพื่อความสวยงามมากขึ้นด้วย จึงเรียกว่า သီတင်းကျွတ်မီးထွန်း ပွဲတော် *ตะ ดิ้น จุ มี่ ทูน ปเว ดอ* หมายถึง เทศกาลจุดไฟในเดือนตะดิ้นจุ သီတင်းကျွတ် *ตะ ดิ้น จุ* หมายถึง เดือน ๗ ของพม่า ตรงกับครึ่งแรกของเดือนตุลาคมของไทย

นอกจากนี้ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ *ตะ ดิ้น จุ ละ ปเหย่ เหน่* หรือ ในวันพระจันทร์เต็มดวงนี้ ชาวพม่าทุกครอบครัวจะไปไหว้ขอขมาผู้ใหญ่ที่ยังมีชีวิตอยู่ในครอบครัวตามความอาวุโส ในขณะไหว้คนที่อายุน้อยกว่ามักจะขอขมาด้วยวาจาจากความผิดบาปที่พวกเขาได้ก่อให้เกิดตลอดทั้งปีต่อญาติผู้สูงอายุของพวกเขา ผู้ที่รับไหว้ก็พูดด้วยวาจายกโทษให้และก็ให้พรแก่คนที่ขอขมา เมื่อไปไหว้จะมีสิ่งของ เช่น อาหาร ขนม ผลไม้ ผู้ใหญ่ที่รับไหว้ก็จะให้ค่าขนมหรือผลไม้ให้กับคนที่มาไหว้ด้วย ในประเพณีไหว้แบบนี้จะไม่ได้ไหว้คนที่ไม่ใช่เครือญาติ แต่ก็ไหว้ขอขมาครูบาอาจารย์กันได้

ในช่วงเทศกาลจุดไฟตะดิ้นจุ หรือเทศกาลออกพรรษา มีการแสดงบนเวทีในถนนทั่วประเทศอย่างสนุกสนาน และก็เป็นวันหยุดราชการตั้งแต่สมัยที่กษัตริย์ปกครองจนถึงปัจจุบัน.

ตูซาร์ นวย เขียน
ชลธิชา สุดมุข สรุป